

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
76 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2016

Наукове видання

Збірник тез доповідей 75 наукової конференції викладачів академії
18 – 22 квітня 2016 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами
За достовірність інформації відповідає автор публікації

Під загальною редакцією Засłużеного діяча науки і техніки України,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова
Укладач Л. В. Агунова

Редакційна колегія

Голова

Єгоров Б. В., д-р техн. наук, професор

Заступник голови

Капрельянць Л. В., д-р техн. наук, професор

Члени колегії:

Амбарцумянць Р. В., д-р техн. наук, професор
Безусов А. Т., д-р техн. наук, професор
Віннікова Л. Г., д-р техн. наук, професор
Гапонюк О. І., д-р техн. наук, професор
Жигунов Д. О., д-р техн. наук, доцент
Іоргачева К. Г., д-р техн. наук, професор
Коваленко О. О., д-р техн. наук, ст. наук. співробітник
Крусір Г. В., д-р техн. наук, професор
Мардар М. Р., д-р техн. наук, професор
Мілованов В. І., д-р техн. наук, професор
Осипова Л. А., д-р техн. наук, доцент
Павлов О. І. д-р екон. наук, професор
Плотніков В. М., д-р техн. наук, доцент
Савенко І. І. д-р екон. наук, професор
Тележенко Л. М. д-р техн. наук, професор
Ткаченко Н. А., д-р техн. наук, професор
Ткаченко О. Б., д-р техн. наук, доцент
Хобін В. А., д-р техн. наук, професор
Хмельнюк М. Г., канд. техн. наук, доцент
Станкевич Г. М., д-р техн. наук, професор
Черно Н. К., д-р тех. наук, професор

НАУКОВО-ТЕХНІЧНІ ПРОБЛЕМИ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

НТБ ОНАХТ

- інноваційний процес;
- рух фінансових потоків;
- маркетинг;
- бухгалтерський та управлінський облік;
- пошук стратегічної інформації щодо зовнішнього середовища;
- управління персоналом, виробництвом, якістю, фінансами, інвестиціями, інноваціями тощо;
- стратегічний менеджмент.

Отже, визначення економіки як соціальної та поведінкової навчальної дисципліни не заміщує її сутності як певної сфери, внутрішній механізм функціонування якої забезпечує виробництво за певними економічними законами суспільно значущих товарів та послуг, а економічним агентам — прибуток.

РОЛЬ ДІЯЛЬНОСТІ ІНСТИТУТІВ СПІЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ НА ФОНДОВОМУ РИНКУ УКРАЇНИ

Лобоцька Л. Л., канд. техн. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій

Основним завданням фондового ринку (ФР) є залучення капіталу — вільних грошей, накопичень фізичних та юридичних осіб, муніципальних, регіональних та інших господарських структур. Залучені гроші вкладаються в різні цінні папери або кредитують різні організації. Для виконання цього завдання має діяти розвинена інфраструктура ФР, мають бути запроваджені широкий спектр інструментів та ефективні механізми взаємодії учасників ринку.

Фондовий ринок України активно розвивається, особливо в останні роки. Перший етап розвитку ФР пов'язують з масовою приватизацією об'єктів — малих, середніх підприємств у 1995-1997 рр. В цей період почали діяти інституціональні інвестори — інвестиційні фонди і інвестиційні компанії, основним завданням яких було акумулювати приватизаційні сертифікати населення, а також вільні грошові ресурси з метою їх інвестування в цінні папери кінцевих споживачів.

З початку 2000-х років інвестиційні фонди і інвестиційні компанії, які були переважно закритого типу, трансформувалися в інститути спільного інвестування — пайові і корпоративні інвестиційні фонди. Інститут спільного інвестування (ICI) — це організація, що залучає кошти інвесторів з метою їхнього подальшого вкладення в цінні папери, корпоративні права, нерухомість та інші активи.

На сьогодні ICI є достатньо затребуваною формою фінансового посередництва, тому що економічне зростання країни значною мірою залежить від процесу залучення вільних грошових коштів населення, їх акумуляції та використання в якості інвестицій з метою подальшого спрямування у виробничу і соціальну сферу. У даний час ICI функціонують на основі Закону України «Про інститути спільного інвестування» № 5080-VI від 5.07.2012 р [1], який визначає правові та організаційні основи створення, діяльності та відповідальності суб'єктів спільного інвестування, особливості розміщення та обігу їх цінних паперів.

В розвинутих країнах світу саме на інститути спільного інвестування і домашній господарства припадає більше половини інвестицій. Тому сьогодні провідні спеціалісти фондових ринків цих країн, зокрема США, навіть висловлюють побоювання, що спекулятивний характер діяльності ICI не сприяє довгостроковим інвестиціям в економіку країни і гальмує її розвиток [2].

ICI в Україні діють у вигляді пайових і корпоративних інвестиційних фондів. Пайові інвестиційні фонди (ПІФ) випускають інвестиційні сертифікати, а корпоративні (КІФ) — акції, які розміщують на ринку виключно за гроші. Шляхом емісії та продажу своїх цінних па-

перів фонди здійснюють поєднання грошових ресурсів безлічі дрібних інвесторів і інвестують їх в цінні папери, в нерухомість, валюту та інші активи суб'єктів фондового ринку.

Корпоративний фонд — юридична особа, яка утворюється шляхом заснування у формі акціонерного товариства і провадить виключно діяльність із спільного інвестування. У разі заснування корпоративного фонду його акції підлягають приватному розміщенню. Акції корпоративного фонду є виключно простими іменними та існують у бездокументарній формі. Управління активами корпоративного фонду на підставі відповідного договору здійснює компанія з управління активами (КУА).

Пайовий інвестиційний фонд утворюється за ініціативою компанії з управління активами шляхом придбання інвесторами випущених нею інвестиційних сертифікатів. Пайовий фонд не є юридичною особою і не може мати посадових осіб. Емітентом інвестиційних сертифікатів пайового фонду є компанія з управління активами такого фонду. Інвестиційні сертифікати є іменними і існують виключно в бездокументарній формі.

Компанія з управління активами — це господарське товариство, створене відповідно до законодавства у формі акціонерного товариства або товариства з обмеженою відповідальністю, яке провадить професійну діяльність на підставі ліцензії, що видається Національною Комісією з цінних паперів та фондового ринку (НКЦПФР).

В Україні інститути спільного інвестування залежно від порядку провадження діяльності можуть бути відкритого, інтервального та закритого типу.

ICI належить: до відкритого типу, якщо інститут (КУА) бере на себе зобов'язання здійснювати у будь-який час на вимогу учасників цього інституту викуп цінних паперів, емітованих таким інститутом; до інтервального типу, якщо інститут (КУА) бере на себе зобов'язання здійснювати на вимогу учасників цього інституту викуп цінних паперів, емітованих таким інститутом, протягом обумовленого у проспекті емісії строку (інтервалу); до закритого типу, якщо інститут (компанія з управління його активами) не бере на себе зобов'язань щодо викупу цінних паперів, емітованих таким інститутом, до моменту його припинення. Відкритими ICI можуть бути тільки диверсифіковані та спеціалізовані інститути. Інтервальними ICI можуть бути тільки диверсифіковані, спеціалізовані та кваліфікаційні інститути спільного інвестування.

ICI може бути строковим або безстроковим. Строковий інститут створюється на певний строк, встановлений у його регламент. ICI закритого типу може бути лише строковим.

ICI може бути диверсифікованим і не диверсифікованим. Диверсифікований ICI інвестує гроші в різні інструменти фондового ринку, а недиверсифікований допускає придбання одного виду ЦП.

Окремий вид ICI становлять венчурні фонди — недиверсифікований інститут закритого типу, який здійснює виключно приватне розміщення цінних паперів інституту серед юридичних та фізичних осіб. До складу активів венчурного фонду можуть входити боргові зобов'язання. Вони можуть бути оформлені векселями, заставними, договорами відступлення прав вимоги, позики та в інший спосіб, не заборонений законодавством. Венчурні фонди явно знаходять популярність, і на сьогодні їх кількість становить 90 % від загального ринку ICI. Вони залишаються найбільш непрозорими гравцями ICI, крім того, є одним з кращих механізмів мінімізації оподаткування.

Активи інституту спільного інвестування — це сукупність майна, корпоративних прав і вимог. Джерелами формування активів є кошти спільного інвестування, кошти, залучені від інвесторів ICI, доходи від здійснення операцій з активами ICI та ін. Вартість активів ICI постійно зростає, що свідчить про високу результативність роботи ICI. За даними НКЦПФР [3], у 2014 р вартість ПІФ становила 148,12 млрд. грн., а КІФ 65,63 млрд. грн., в тому числі венчурних — 202,75 млрд. грн. Відповідно кількість відкритих ICI становила 30, інтервальних — 33, закритих — 124 і венчурних — 1020.

Динаміка торгів цінними паперами ICI і їх частка в загальному обсязі торгів на ФР, які наведені в табл. 1, свідчать про зростання ролі ICI на фондовому ринку України, що слід розглядати як позитивну характеристику їх функціонування.

**Таблиця 1 — Динаміка торгів цінними паперами ICI
та їх частка в загальному обсязі на ФР**

Рік	2010	2011	2012	2013	2014
Обсяг торгів ЦП на ФР, млрд. грн.	1541,38	2171,1	2530,87	1676,97	2331,94
Обсяг торгів ЦП ICI, млрд. грн./%	115,49 / 7,50	114,42 / 5,27	139,60 / 5,52	496,5 / 29,61	240,10 / 10,30

Список літератури

1. Закон України Про інститути спільного інвестування» № 5080-VI від 5.07.2012. [Електронний ресурс]: [Веб-сайт]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5080-17> – Назва з екрану.
2. Богл, Дж. Инвесторы против спекулянтов. Кто на самом деле управляет фондовым рынком [Текст] / Джон Богл; пер. с англ. – М.: Манн, Иванов и Фарбер, 2014. – 368 с.
3. Звіт НКЦПФР за 2014 р [Електронний ресурс]: [Веб-сайт]. – Режим доступу: http://www.nssmc.gov.ua/user_files/content/58/1434454281.pdf. – Назва з екрану.

ПОТЕНЦІАЛ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

**Самофатова В.А., канд. економ. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій**

На початку ХХІ сторіччя сталий розвиток став міжнародним трендом, універсальною політичною стратегією для національного та міжнародного рівнів. Сталий розвиток — це комплексне поєднання економічного, екологічного та соціального розвитку, передусім за рахунок зменшення забруднення навколошнього середовища та підвищення ефективності використання наявних природних ресурсів. Прогрес на шляху до сталого розвитку потребує абсолютноного скорочення використання ресурсів на глобальному рівні, водночас, поліпшення добробуту людини вимагає розширення економічної діяльності.

Актуальною моделлю економічного розвитку, що уможливлює подальше економічне зростання з одночасним зменшенням навантаження на природне середовище є «зелена економіка», одним із пріоритетних завдань якої є забезпечення «декаплінгу», тобто зменшення взаємозв’язку між покращенням рівня добробуту людини та збільшенням обсягу споживання природних ресурсів. Саме такий напрямок розвитку є обов’язковою екологічною умовою тривалого благополучного існування, забезпечення задоволення зростаючих потреб людства у межах природних можливостей планети за рахунок використання все більш досконаліх технологій. Англійське слово «decoupling» у перекладі означає «розділення, розщеплення, роз’єднання, розмежування, порушення зв’язку». Звідси випливає, що поняття «декаплінг» застосовується до таких ситуацій, коли два процеси чи ряд показників, які повинні мати кореляційну чи іншу залежність, рухаються насправді у різних напрямах. Ефект декаплінгу проявляється тоді, коли при позитивній динаміці економічного зростання, показники негативного впливу на довкілля залишаються стабільними або демонструють тенденцію до зниження за той самий період.

Стратегічне завдання підприємств харчової промисловості пов’язане, передусім, зі створенням замкнених виробничих циклів, що передбачають отримання, зберігання і комплексну переробку сировини та забезпечення виробництва високоякісних і безпечних для здоров’я людини продуктів харчування. Для забезпечення сталого розвитку і збереження нашої цивілізації в цілому необхідно перейти від концепції збільшення продуктивності праці будь-якою ціною (особливо, якщо це вимагає суттєвого розширення витрат природних ресурсів) до концепції зростання продуктивності ресурсів.

СЕКЦІЯ
ФІЗИКА І МАТЕРІАЛОЗНАВСТВО

ВПЛИВ УМОВ ОСАДЖЕННЯ НА ЕЛЕКТРОФІЗИЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ПОЛІМЕРНИХ ПОКРИТТІВ ОТРИМАНИХ У ВАКУУМІ	231
Задорожний В. Г., Кейбал О. О.	231
АДГЕЗІЯ ТОНКИХ ВАКУУМНИХ ПОЛІМЕРНИХ ПЛІВОК ДО МЕТАЛУ	
Задорожний В. Г., Кейбал О. О.	233
КОНЦЕПЦІЯ І МОДЕЛЬ МЕЗОСКОПІЧНОЇ ПОРІСТОСТІ ТОНКИХ ПРОНИКНИХ СЕРЕДОВИЩ	
Котюков Ю. Д., Левченко В. І., Роганков О. В., М. В. Швець М. В., Роганков В. Б.	234
ЧАСТОТНИЙ ДАТЧИК ДЛЯ ВИМІрювання деформацій деталей машин у широкому інтервалі температур	
Ніколенко І. М.	234
ДІЕЛЕКТРИЧНА РЕЛАКСАЦІЯ У ЛЕГОВАНОМУ ПОЛІСТИРОЛІ	
Ревенюк Т. А.	235
СТРУМИ ТЕРМОСТИМУЛЮЮЧОЇ ДЕПОЛЯРИЗАЦІЇ ПЛІВОК СПІВПОЛІМЕРУ П(ВДФ-ТФЕ)	
Сергєєва О. Є.	236
П'ЄЗОЕЛЕКТРИЧНИЙ КОЕФІЦІЄНТ d_{33} ТРЬОХШАРОВИХ СЕГНЕТОЕЛЕКТРЕТІВ	
Федосов С. Н.	238
ДОСЛІДЖЕННЯ ТРИБОЛОГІЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ДИСПЕРСНО-АРМОВАНИХ ПОКРИТТІВ	
Соколов О. Д., Маннапова О. В.	239
ПРО КОРЕЛЯЦІЮ ШВИДКОСТІ ПЕРКОЛЯЦІЇ ВОЛОГИ КРІЗЬ НАПІВПРОНИКНІ МЕМБРАНИ І СТАНДАРТНИХ ВИМІрювань ПРОНИКНОСТІ АБО ОПОРУ ВИПАРЮВАННЮ	
Роганков О. В., Швець М. В., Роганков В. Б.	241
ЕКСЕРГЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПЛІВКОВИХ ТЕПЛОМАСООБМІННИХ АПАРАТІВ	
Киріллов В. Х., Худенко Н. П., Вітюк А. В.	242

СЕКЦІЯ
ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ РИНКОВИХ ВІДНОСИН НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХАРЧОВОЇ ТА ЗЕРНОПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

АДАПТИВНІСТЬ ЕКОНОМІКИ — її властивість як поведінкової навчальної дисципліни	
Павлов О. І.	244
Роль діяльності інститутів спільного інвестування на фондовому ринку України	
Лобоцька Л. Л.	245
ПОТЕНЦІАЛ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ	
Самофатова В.А.	247
ІМПОРТОЗАМІЩЕННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ АПК УКРАЇНИ	
Косва Ж. В.	248
ВИНОРОБНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	
Яблонська Н. В.	250
АКТУАЛЬНІ МЕХАНІЗМИ АДАПТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ КРИЗИ	
Дідух С. М.	251
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ М'ЯСОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Магденко С. О.	253
КОНЦЕПЦІЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУлювання збалансованого та стійкого розвитку АГРОПРОДОВОЛЬЧИХ РИНКІВ	
Кулаковська Т. А.	255
ФАКТОРИ ВПРОВАДЖЕННЯ КОНТРОЛІНГОВИХ СИСТЕМ НА ПІДПРИЄМСТВІ	
Волкова С. Ф., Фрум О. Л.	257
ПРОБЛЕМА СТАНУ БЕЗПЕКИ НА М'ЯСОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ	
Берегова Т. А.	259
ІНДЕКС УКРАЇНСЬКОГО БОРЩУ як показник інфляції та рівня життя населення	
Басюркіна Н. Й.	260
ЕКОНОМІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	
Свистун Т.В.	262

Наукове видання

**Збірник тез доповідей
76 наукової конференції
викладачів академії**

Головний редактор аcad. Б. В. Єгоров
Заст. головного редактора аcad. Л. В. Капрельянц
Відповідальний редактор аcad. Г. М. Станкевич
Укладач Л. В. Агунова